

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 14 listopada 2022 r.

DIH-2.707.46.2022.CS

DECYZJA DIH-2 Nr 47/2022

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2022 r. poz. 2000), art. 9ca ust. 2 pkt 3, art. 35 a pkt 11, art. 35 c ust. 1, ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz.U. z 2022 r. poz. 1315, 1576 i 1967), w związku z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706)

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

po rozpatrzeniu odwołania z 26 września 2022 r., złożonego przez pełnomocnika „WASILEWSKI I SYN” SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ z siedzibą w Ełku (dalej: „Przedsiębiorca” lub „Strona”) od decyzji Podlaskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 13 września 2022 r. nr NP.17.2022, nakładającej na Przedsiębiorcę administracyjną karę pieniężną w wysokości 5000,00 zł (słownie: pięć tysięcy złotych), z tytułu niewypełnienia obowiązków wskazanych w art. 9ca ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz.U. z 2022 r., poz. 1315 i 1576 i 1967) w salonie samochodowym Nissan „WASILEWSKI I SYN” SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ, (...), to jest niewidocznienia na terenie kontrolowanej placówki, prowadzącej sprzedaż pojazdów silnikowych, informacji o rodzajach paliwa ciekłego wykorzystywanego do napędu pojazdów samochodowych oferowanych do sprzedaży

postanawia

utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy.

UZASADNIENIE

Przy piśmie z 6 października 2022 r. Podlaski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów odwołanie złożone przez Przedsiębiorcę wraz z aktami sprawy.

Inspektorzy reprezentujący Podlaskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, działając na podstawie upoważnienia nr NP.8361.146.2022 z 15 lipca 2022 r. przeprowadzili kontrolę w (...), należącym do Przedsiębiorcy. Zgodnie z ww. upoważnieniem, zakres przedmiotowy kontroli przeprowadzonej 15 lipca 2022 r. obejmował m.in. kontrolę przestrzegania przez przedsiębiorców obowiązków wynikających z art. 9ca ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz.U. z 2022 r. poz. 1315, 1576 i 1967), dalej: „ustawa o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw”.

W toku kontroli, inspektorzy reprezentujący Podlaskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej stwierdzili, iż Przedsiębiorca nie uwidoczniał informacji o rodzajach paliwa ciekłego wykorzystywanego do napędu pojazdów samochodowych oferowanych do sprzedaży modeli, zgodnych ze wzorem określonym w rozporządzeniu Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 31 sierpnia 2021 r. w sprawie sposobu informowania o rodzaju paliwa ciekłego wykorzystywanego do napędu pojazdu samochodowego oraz oznakowania miejsc tankowania pojazdu samochodowego takim paliwem (Dz.U. z 2021 r. poz. 1738), co stanowiło naruszenie przepisu art. 9ca ust. 2 pkt 3 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. W instrukcjach obsługi objętych kontrola pojazdów oraz na wewnętrznej stronie klapki wlewu paliwa, zamieszczono informacje o rodzaju paliwa ciekłego wykorzystywanego do napędu danego pojazdu, lecz na terenie kontrolowanej placówki handlowej prowadzącej sprzedaż pojazdów silnikowych - przez przedsiębiorcę wykonującego działalność gospodarczą w tym zakresie, nie uwidoczniono informacji o rodzajach paliwa ciekłego wykorzystywanego do napędu pojazdów samochodowych oferowanych do sprzedaży modeli. Ustalenia te udokumentowano w protokole kontroli nr NP.8361.146.2022 z 15 lipca 2022 r. oraz za pomocą dokumentacji zdjęciowej. W toku kontroli 15 lipca 2022 r. Przedsiębiorca usunął stwierdzone nieprawidłowości i umieścił informacje zgodne ze wskazanymi powyżej przepisami. Przedsiębiorca wyjaśnił także, iż wszelkie materiały umieszczane w salonie, są otrzymywane bezpośrednio od producenta pojazdów.

W treści protokołu kontroli z 15 lipca 2022 r., zgodnie z art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706), dalej: „ustawa o Inspekcji Handlowej”, pouczone Stronę o możliwości wniesienia uwag bezpośrednio do protokołu lub wniesienia ich na piśmie do Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w terminie 7 dni od daty przedstawienia protokołu do podpisu. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa i nie wniosła zastrzeżeń do protokołu kontroli.

Pismem z 11 sierpnia 2022 r. zawiadomiono Stronę o wszczęciu przez Podlaskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia w drodze decyzji kary pieniężnej z tytułu niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 9ca ust. 2 pkt 3 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz pouczone ją o prawie do czynnego udziału w każdym stadium postępowania administracyjnego, tj. m.in. składania wyjaśnień i wniosków dowodowych, przeglądania akt sprawy oraz sporządzania z nich notatek i odpisów. Strona skorzystała z przysługującego jej prawa i w piśmie z 22 sierpnia 2022 r. podtrzymała swoje dotychczasowe stanowisko, iż wszelkie materiały umieszczane w salonie, są otrzymywane bezpośrednio od producenta pojazdów. Podkreśliła także, iż zrealizowała obowiązek wynikający z art. 9ca ust. 2 pkt 3 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, co w ocenie Przedsiębiorcy spowodowało, że ustały przesłanki do wymierzenia kary pieniężnej.

Podlaski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej decyzją z 13 września 2022 r. nr NP.17.2022, nałożył na Przedsiębiorcę administracyjną karę pieniężną w wysokości 5000,00 zł (słownie: pięć tysięcy złotych), z tytułu niewypełnienia obowiązków wskazanych w art. 9ca ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw w (...), to jest niewidocznienia na terenie kontrolowanej placówki, prowadzącej sprzedaż pojazdów silnikowych, informacji o rodzajach paliwa ciekłego wykorzystywanego do napędu pojazdów samochodowych oferowanych do sprzedaży.

Strona pismem z 26 września 2022 r. odwołała się od ww. decyzji Podlaskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej i wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i odstąpienie od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej oraz zasądzenie od Podlaskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej na rzecz Przedsiębiorcy kosztów postępowania wywołanego odwołaniem. Zaskarżonej decyzji Strona zarzuciła naruszenie przepisów art. 7, art. 189f § 1 pkt 1 oraz 189a § 1 i § 2 pkt 2 w zw. z art. 189d ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2022 r. poz. 2000) – dalej: „Kpa”

Przy piśmie z 6 października 2022 r. Podlaski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów odwołanie złożone przez Przedsiębiorcę wraz z aktami sprawy.

Pismem z 12 października 2022 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 10 § 1 Kpa, poinformował stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji, organem właściwym jest wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem wyższego stopnia i w związku z powyższym, w ramach nadzoru, jest uprawniony do przeprowadzenia niniejszego postępowania.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym wszechstronnej oceny materiału dowodowego.

Zgodnie z art. 9ca ust. 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, informacja o rodzaju paliwa ciekłego wykorzystywanego do napędu pojazdu samochodowego jest umieszczana:

- 1) w instrukcji obsługi tego pojazdu - przez producenta pojazdu samochodowego;
- 2) na odpowiednim korku lub klapce wlewu paliwa ciekłego lub w pobliżu tego korka lub tej klapki - przez producenta pojazdu samochodowego;
- 3) na terenie placówki handlowej prowadzącej sprzedaż pojazdów silnikowych - przez przedsiębiorcę wykonującego działalność gospodarczą w tym zakresie.

W kontekście powyższego należy zauważyć, iż zgodnie z art. 9ca ust. 2 pkt 3 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, informacja o rodzaju paliwa ciekłego wykorzystywanego do napędu pojazdu samochodowego jest umieszczana na terenie placówki handlowej prowadzącej sprzedaż pojazdów silnikowych przez przedsiębiorcę wykonującego działalność gospodarczą w tym zakresie. Cytowany przepis nie pozostawia wątpliwości, co do obowiązków nałożonych na przedsiębiorców, a dotyczących umieszczania na terenie placówki handlowej prowadzącej sprzedaż pojazdów silnikowych, informacji o rodzaju paliwa ciekłego wykorzystywanego do napędu pojazdu samochodowego. W przypadku niedopełnienia tych obowiązków zastosowanie znajduje przepis 35a pkt 11 omawianej ustawy. Stanowi on, że karze pieniężnej podlega przedsiębiorca, który nie przestrzega obowiązków, o których mowa w art. 9ca ust. 1 – 3. Z kolei o wysokości wymierzanej kary rozstrzyga przepis art. 35c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, wskazując, że jej wysokość w przypadku określonym w art. 35a pkt 11 wynosi 5000,00 zł. Dodatkowo należy wyjaśnić, iż rozporządzenie Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 31 sierpnia 2021 r. w sprawie sposobu informowania o rodzaju paliwa ciekłego wykorzystywanego do napędu pojazdu samochodowego oraz oznakowania miejsc tankowania pojazdu samochodowego takim paliwem (Dz.U. z 2021 r., poz. 1738) dalej: „rozporządzenie” określa szczegółowy sposób formułowania i udostępniania informacji o rodzaju paliwa ciekłego wykorzystywanego do napędu pojazdu samochodowego, umieszczanej na terenie placówki handlowej prowadzącej sprzedaż pojazdów silnikowych. Rozporządzenie to zostało opublikowane 31 sierpnia 2021 r. i weszło w życie 1 stycznia 2022 r., a więc Przedsiębiorca miał ponad 6 miesięcy na zapoznanie się z nowymi przepisami. Rozporządzenie przewiduje określony sposób formułowania i udostępniania informacji o rodzaju paliwa ciekłego, który ma obowiązywać na terenie całego kraju. Przepisy nie dopuszczają dowolnego sposobu przedstawiania takich informacji. Dlatego też, argumentacja Strony użyta w toku postępowania przed organem I instancji, jak i w odwołaniu, a sprowadzająca się do tego, iż wszelkie materiały umieszczane w salonie, są otrzymywane bezpośrednio od producenta pojazdów, nie może być wzięta pod uwagę w tym postępowaniu. Z oczywistych względów relacje handlowe – regulowane określonymi zasadami, procedurami, standardami itp. - pomiędzy producentem samochodów, a ich sprzedawcą nie mogą prowadzić do nieprzestrzegania norm prawa powszechnie obowiązującego na terenie Rzeczypospolitej Polskiej. Innymi słowy fakt, iż producent samochodów nie przesłał Przedsiębiorcy cyt. „żadnego materiału, który mógłby zostać wykorzystany jako informacja umieszczona w salonie dla klientów”, nie zwalnia Strony od odpowiedzialności z tytułu

nieuwidocznienia w salonie samochodowym wymaganych informacji. W tym miejscu wypada dodać, iż ustawa o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw w art. 9ca w sposób nie pozostawiający wątpliwości, różnicuje w opisywanym zakresie obowiązki producenta i sprzedawcy. Po stronie producenta pojazdów pozostaje zamieszczenie informacji w instrukcji obsługi i na korku lub klapce wlewu paliwa, zaś po stronie sprzedawcy na terenie placówki handlowej prowadzącej sprzedaż pojazdów silnikowych. Zawarte w rozporządzeniu rozwiązania są zgodne z zasadami formułowania i udostępniania informacji o rodzaju paliwa ciekłego wykorzystywanego do napędu pojazdu samochodowego, stosowanymi w Unii Europejskiej.

Konkludując, należy stwierdzić, że z powołanych wyżej przepisów, wynika, iż przedsiębiorcy są obowiązani do umieszczania na terenie placówki handlowej prowadzącej sprzedaż pojazdów silnikowych, informacji o rodzaju paliwa ciekłego wykorzystywanego do napędu pojazdu samochodowego w sposób określony w rozporządzeniu. Jeżeli obowiązku tego nie dopełniają, podlegają karze pieniężnej, której wysokość wynosi 5000,00 zł.

Niezależnie od faktu, iż Przedsiębiorca nie kwestionuje ustaleń kontroli, należy podkreślić, iż Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów opiera się na dowodach zebranych w toku toczącego się postępowania. Dowodem w sprawie jest protokół kontroli z 15 lipca 2022 r. nr NP.8361.146.2022 oraz załączona do niego dokumentacja fotograficzna. Niniejszy protokół należy traktować jako dokument urzędowy w rozumieniu art. 76 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, który korzysta z wiarygodności zawartych w nim ustaleń (por. wyrok NSA z dnia 23 czerwca 2016 r., II GSK 140/15). Z treści protokołu kontroli jednoznacznie wynika, że w kontrolowanym salonie samochodowym stwierdzono, iż Przedsiębiorca nie uwidoczniał informacji o rodzajach paliwa ciekłego wykorzystywanego do napędu pojazdów samochodowych oferowanych do sprzedaży modeli – zgodnych ze wzorem określonym w rozporządzeniu.

Odpowiedzialność administracyjna ma charakter obiektywny i przesłanką jej przyjęcia jest sam fakt stwierdzenia naruszeń prawa. Zatem samo stwierdzenie - udowodnienie faktu niedopełnienia przez Stronę obowiązku wynikającego z przepisu, jest przesłanką wystarczającą do nałożenia stosownej kary. Nie mają przy tym znaczenia przyczyny stwierdzonych nieprawidłowości. Samo udowodnienie, że Strona, nie umieściła informacji wymaganych art. 9ca ust. 2 pkt 3 ustawy, zgodnie ze wzorem określonym w rozporządzeniu, powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną. Mając powyższe na uwadze bezsprzeczne jest, iż w przedmiotowej sprawie istniały przesłanki do wymierzenia Stronie kary pieniężnej.

W kontekście powyższego, zarzut naruszenia przepisu art. 7 Kpa, należy uznać za niezasadny. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozpatrując odwołanie Strony, przeanalizował zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pod kątem możliwości zastosowania art. 189f § 1 Kpa. Przepis ten wskazuje wprost, jakie podstawowe przesłanki muszą zostać łącznie spełnione, aby organ mógł odstąpić od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestać na pouczeniu. Są to:

- waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Organ odwoławczy zauważa, że zamierzonym efektem wprowadzenia obowiązku umieszczania na terenie placówki handlowej informacji o rodzaju paliwa ciekłego wykorzystywanego do napędu pojazdu samochodowego jest uporządkowanie rynku paliw i umożliwienie użytkownikom pojazdów uzyskanie jednoznacznej i niebudzącej wątpliwości informacji o kompatybilności pojazdu samochodowego z infrastrukturą do tankowania oraz umożliwienia nabywcom uzyskania rzetelnej i kompletnej informacji o nabywanym pojeździe, czyli informacji, które są istotne z punktu widzenia ochrony interesów i praw konsumentów. W przypadku niedopełnienia tego obowiązku, nie można mówić zatem, o znikomej wadze naruszenia. Na gruncie rozpatrywanej sprawy oznacza to, że nie spełniła się przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa. Dodatkowo wypada zauważyć, iż Strona wprawdzie zaprzestała naruszenia prawa, ale czynności w tym celu zostały podjęte w następstwie kontroli, która ujawniła naruszenie stanowiące podstawę nałożenia administracyjnej kary pieniężnej przez Podlaskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej. Dalsza analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wykazała, że na Stronę za to samo zachowanie tj. niewyświetlenie wymaganych informacji, nie została uprzednio nałożona przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocną decyzją administracyjna kara pieniężna lub, że została ona prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozpatrując odwołanie Strony uznał, że materiał dowodowy zgromadzony w sprawie nie zawiera żadnych przesłanek

uzasadniających zastosowanie art. 189f § 1 Kpa, czyli do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i zastosowania pouczenia.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przeanalizował również możliwość zastosowania art. 189 f § 2 Kpa. W przypadku decyzji związanych, gdzie w przepisach prawa wskazany jest termin wykonania konkretnego obowiązku, usunięcie naruszenia prawa po wskazanym w ustawie terminie nie może być kwalifikowane jako zaprzestanie naruszenia prawa, o którym mowa w art. 189f § 2 Kpa. Na podstawie art. 9ca ust. 2 pkt 3 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, Strona była zobowiązana do umieszczenia na terenie placówki handlowej informacji o rodzaju paliwa ciekłego wykorzystywanego do napędu pojazdu samochodowego i jak wynika z materiału dowodowego obowiązkowi temu uchybiła. Okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą zatem wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. Kontrolowany nie dopełnił bowiem obowiązków nałożonych na niego w art. 9ca ust. 2 pkt 3 ww. ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. W konsekwencji przepis art. 189 f § 2 Kpa, nie ma zastosowania w niniejszym postępowaniu. Również przepis art. 189d Kpa nie może znaleźć zastosowania w niniejszym postępowaniu. Przepis ten bowiem stanowi, że wymierzając administracyjną karę pieniężną, organ administracji publicznej bierze pod uwagę szereg przesłanek wskazanych w pkt 1 – 7. Tym samym dotyczy on sytuacji, w której kara administracyjna jest miarkowana, podczas gdy w niniejszym postępowaniu mamy do czynienia z karą stałą, której wysokość w kwocie 5000,00 zł wynika wprost z przepisu art. 35c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyjaśnia także, że sankcja wskazana w art. 35a pkt 11 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw jest administracyjną karą pieniężną wymierzaną w przypadku popełnienia tzw. deliktu administracyjnego, czyli jest wymierzana na skutek zaistnienia stanu niezgodnego z prawem. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wskazuje, że z materiału dowodowego rozpatrywanej sprawy wynika, że zaistniał stan niezgodny z treścią przepisu art. 9ca ust. 2 pkt 3 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Jednocześnie niewątpliwym jest, że w ustalonym stanie faktycznym ziściła się przesłanka zastosowania sankcji z art. 35a pkt 11 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Niedopełnienie powyższego obowiązku skutkuje nałożeniem kary pieniężnej w wysokości 5000,00 zł. Ustawa o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw nie przewiduje

żadnych okoliczności znoszących obowiązek nałożenia przez właściwy organ kary, o której wyżej mowa, czy też jej miarkowania.

Podsumowując, w ocenie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, okoliczności wskazane w treści odwołania strony, nie stanowią przesłanek do uchYLENIA zaskarżonej decyzji Podlaskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 13 września 2022 r. nr NP.17.2022.

Odnosząc się natomiast do wniosku sformułowanego w odwołaniu, a dotyczącego zasądzenia od Podlaskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej na rzecz Przedsiębiorcy kosztów postępowania wywołanego odwołaniem, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zauważa, iż kwestię kosztów postępowania definiuje przepis art. 263 § 1 i § 2 Kpa. Zgodnie z tym przepisem, do kosztów postępowania zalicza się koszty podróży i inne należności świadków i biegłych oraz stron w przypadkach przewidzianych w art. 56, koszty spowodowane oględzinami na miejscu, koszty doręczenia stronom pism urzędowych, a także koszty mediacji. Organ administracji publicznej może zaliczyć do kosztów postępowania także inne koszty bezpośrednio związane z rozstrzygnięciem sprawy. Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie wynika, aby Strona poniosła jakiegokolwiek koszty związane ze złożeniem odwołania. Nie sposób też pominąć faktu, iż w treści odwołania Przedsiębiorca w żaden sposób nie uzasadnia omawianego wniosku. W konsekwencji, wniosek ten należy uznać za bezprzedmiotowy.

W związku z powyższym, wymierzoną karę pieniężną należy wpłacić na rachunek Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Białymstoku nr konta: 44 1010 1049 0016 4522 3100 0000, w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji. Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.

2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
  - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
  - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
  - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
  - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.

3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowo – administracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.

4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy Działu IVa ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2022 r. poz. 2000).

5. Zgodnie z art. 189k § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 2000), na wniosek strony, w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem publicznym lub ważnym interesem strony, organ administracji publicznej, który nałożył administracyjną karę pieniężną, może udzielić ulg w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej przez:
  - 1) odroczenie terminu wykonania administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
  - 2) odroczenie terminu wykonania zaległej administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
  - 3) umorzenie administracyjnej kary pieniężnej w całości lub części;

- 4) umorzenie odsetek za zwłokę w całości lub części.

Podstawa prawna pouczenia

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2022 r. poz. 329, 655 i 2320); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami (Dz. U. z 2021 r. poz. 535).

z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/